

TƯỜNG NIỆM NGÀY QUỐC HẠN 30.4.1975 QUÊ HƯƠNG 34 NĂM NHÌN LẠI

Nguyễn Vĩnh Long Hồ

PHẦN I

I. HÒA GIẢI & HÒA HỢP DÂN TỘC:

Nhân đọc lại bài của luật sư Đặng Dũng từ Sài Gòn gửi cho BBC ngày 07.2.2007, đề nghị Thủ Tướng Việt cộng Nguyễn Tấn Dũng cho soạn "Luật đại xá". Xin trích một đoạn:

"Nhà nước chúng ta hiện nay thường được chỉ đạo cho báo chí nói về những nhà kỹ trị như Lý Quang Diệu, Hồ Cẩm Đào, Chu Dung Cơ, Mahathir hay Bill Gates và tập trung toàn vào chuyện làm sao để nước giàu, kinh tế phát triển. Nhưng đọc mồn con mắt cũng không thấy báo chí Việt Nam nói về đất nước Nam Phi và Nelson Mandela với "Luật về Hòa Giải & Hòa -Hợp dân tộcæ của họ vào năm 1998..." luật sư Dũng viết tiếp. "Đất nước này cần phải có một Đạo luật về Hòa Giải-Hòa Hợp Dân Tộc, Ân Xá-Đại Xá và Tha Thứ cấp quốc gia..." (ngưng trích)

Tôi không đồng ý với luật sư Đặng Dũng về cái gọi là "Luật Đại Xá". Nên nhớ rằng: Cộng Đồng Việt Nam Hải Ngoại "không phải tội phạm hình sự" để được đảng và nhà nước cộng sản Việt Nam đại xá hoặc tha thứ. Đạo luật về "Hòa giải-Hòa hợp dân tộc và Xóa bỏ hận thù" do Nelson Mandela đề xướng, dành để tha thứ tội ác của nhà cầm quyền do cựu Tổng thống DE CLERK lãnh đạo, gây ra trước đây: Cái quyền "đại xá và tha thứ" thuộc về nạn nhân, chứ không phải kẻ gây ra tội ác!

Tôi bất đồng ý kiến về cái gọi là: "Hòa giải-Hòa hợp dân tộc & Xóa bỏ hận thù". Lời kêu gọi của luật sư Đặng Dũng thật phi lý và lố bịch vì tất cả người Việt Nam ở hải ngoại và trong nước dù sinh trưởng ở ba miền khác nhau: Bắc-Trung-Nam đều có chung một Tổ Quốc tên Việt Nam, cùng một huyết thống Con Rồng Cháu Tiên, cùng chia xẻ cái nôi Văn Hóa Truyền Thống Dân Tộc qua bốn ngàn năm văn hiến thì làm gì có vấn đề thù hận chủng tộc cần phải "Hòa giải-Hòa hợp dân tộc & Xóa bỏ hận thù" ? Người Việt Nam ở trong nước không thể nào là đối tượng cảm thù của người Việt Nam ở hải ngoại! Nói trắng ra là ông Đặng Dũng muốn kêu gọi đồng bào hải ngoại "Hòa giải-Hòa hợp & Xóa bỏ hận thù" đối với đảng cộng sản Việt Nam thì đúng hơn! Cộng Đồng Việt Nam Hải Ngoại chỉ chống đảng cộng sản Việt Nam độc tài, đảng trị, một bọn đầu gấu sâu dân, một nước. Cộng Đồng Việt Nam Hải Ngoại không chống Tổ Quốc và Nhân Dân trong nước. Bởi vì họ là những nạn nhân đau khổ đang sống dưới hai tầng áp bức: Chánh quyền cộng sản cấu kết tập đoàn tư bản Trung Cộng, Đại Hàn, Đài Loan, Singapore, Hồng Kông...bóc lột họ đến tận xương tủy. Người chủ nhân của một nước Độc Lập-Tự Do bị bọn tư bản nước ngoài chà đạp nhân phẩm, đánh đập dã man như súc vật, được trả với đồng lương chết đói, ngay trên chính quê hương của mình.

TINH THẦN "ĐOÀN KẾT CHUNG TỘC & XÓA BỎ HẬN THÙ" CỦA ÔNG NELSON MANDALA:

Năm 1910. Cộng Hòa Nam Phi (Republic of South Africa) do thiểu số dân da trắng cai trị đất nước này bằng chánh sách độc tài và kỳ thị chủng tộc: "chủ nghĩa Apartheid". Và trong bối lịch sử đầy đen tối đó của dân tộc Nam Phi, đã làm nổi bật một gương mặt đấu tranh bất khuất của một tù nhân chánh trị: Nelson Mandela, người kiên trì chống chống lại chế độ kỳ thị chủng tộc (Anti-Apartheid Organization) trong suốt 28 năm ròng rã, cô đơn trong ngục tù.

Từ năm 1962, ông bị biệt giam vì tội kích động lật đổ chế độ phân biệt chủng tộc của Đảng Quốc Gia (National party) là Đảng cầm quyền do người da trắng lãnh đạo. Ông được trả tự do vào ngày 11.2.1990 sau 28 năm tù đầy dài đằng đẳng. Ông trở thành lãnh tụ của Đảng Anti-Apartheid Organization.

Tháng 10 năm 1963, giải Nobel Hòa Bình được trao cho Nelson Mandela, Chủ Tịch Đảng Quốc Đại Phi Châu (African National Congress) và F.W. de Klerk, Tổng Thống Nam Phi về những hoạt động giải thể chủ nghĩa Apartheid tại Nam Phi.

Hôm đó là ngày thứ ba 10 tháng 5 năm 1994: Ngày ông Nelson Mandela nhận chức vụ Tổng Thống Nam Phi và trở thành nhà Lãnh Đạo Da Đen đầu tiên của Nam Phi sau 300 năm bị cai trị bởi thiểu số da trắng. Tinh thần đấu tranh kiên cường bất khuất và một niềm tin mãnh liệt vào lẽ phải và sự thật trong suốt 28 năm tù đầy đã khiến nhà cầm quyền kỳ thị chủng tộc phải nhường bước dành chính quyền về cho dân tộc Nam Phi mà không tốn một giọt máu. Ông Nelson Madela đâu cần đến cái gọi là "Chiến tranh giải phóng dân tộc" và "Đấu tranh giai cấp" như Hồ chí Minh đâu.

Ông Nelson Mandela còn vĩ đại hơn nữa là nhân danh sự đau khổ của chính bản thân mình trong vũng lầy sôi sục hận thù chủng tộc, ông chẳng những tha thứ mà còn bắt tay với kẻ thù để dựng nước. Ông kêu gọi "đoàn kết dân tộc, xóa bỏ hận thù", 3/4 người da đen bản xứ, cùng với 1/4 người da trắng (gốc di dân đến từ Âu Châu vào cuối Thế Kỷ thứ 18) cùng nhau bắt tay xây dựng và phát triển Cộng Hòa Nam Phi trở thành một trong những quốc gia giàu có và văn minh tiến bộ nhất Châu Phi. Ông Nelson Mandela đâu cần tập trung kẻ thù da trắng vào các trại tập trung cải tạo, đầy ải để trả thù, giống như bọn lãnh đạo đảng cộng sản Việt Nam đã làm đối với Quân, Cán, Chính Miền Nam Việt Nam đâu.

Khắp nơi trên thế giới, nhiều người kính nể và ngưỡng mộ ông kể cả kẻ thù, gọi ông Nelson Mandela là hiện thân của Thánh Gandhi. Người tù nhân chính trị mang mã số 466/64 đã vào Lịch Sử Danh Nhân Thế Giới Của Thế Kỷ XX.

Lúc cựu Thủ Tướng việt cộng Võ văn Kiệt còn sống, có trả lời Phóng viên Xuân Hồng của đài BBC tại Sài Gòn ngày 17.4.2007 về vấn đề "Hòa giải & Hòa hợp Dân Tộc như sau:

"Việt Nam nay đã bắt tay với tất cả kẻ thù trong quá khứ và không có lý do gì người Việt không thể cùng ngồi lại. Hơn 30 năm rồi, năm nay là 32 năm, không có lý do gì giữa chúng ta với nhau không hòa giải được. Kẻ thù của Việt Nam là Pháp trước đây, kẻ thù của Việt Nam là Mỹ sau này, kẻ thù Việt Nam là Trung Quốc đánh biên giới phía Bắc, chúng ta cũng khép lại quá khứ được, thì tại sao chúng ta lại không khép lại quá khứ ấy mà lại đổ kị lẫn nhau".

Bộ chánh trị trung ương đảng cộng sản Việt Nam có quan niệm rất độc đáo về cái đúng và sai, nhỏ rồi lại liếm, lật ngược các bảng chỉ đường từ "kháng chiến chống Pháp", rồi "chống Mỹ cứu nước" rồi "lạy Pháp, lạy Mỹ xin cứu nước". Đứng trước tham vọng bành trướng của người thầy "tín cẩn" Trung Cộng đã dùng bạo lực lần lượt thôn tính Tây Tạng, Nội Mông, Ngoại Mông, Tân Cương, Mãn Châu trở thành những tỉnh thành của Trung Cộng. Cứ theo tiến trình hiện đại hóa quân đội như hiện nay, Trung Cộng có thể làm đảo lộn trật tự và an ninh thế giới trong tương lai. Theo tài liệu trong "Chinese Territorial Water Laws", Trung Cộng đã vẽ lại bản đồ thế giới, cho biết lãnh hải của mình bao gồm: Đài Loan, Quần Đảo Senkaku, Pescador, Pratas, Macclesfiel Bank, Hoàng Sa và Trường Sa rộng trên 3.000.000 km². Tháng 2.1992, Trung Cộng bất chấp công pháp quốc tế, ngang ngược đưa tàu tới khoan dầu ở Wanan Reef nằm trong lãnh hải Việt Nam.

Trên Đảo Hoàng Sa, trong khoảng thời gian từ 1988-1993, Trung Cộng đã xây xong một căn cứ hải quân lớn, có phi trường với phi đạo dài 2.500 thước, luôn luôn có sự hiện diện của 10 chiếc phản lực loại F7 và dựng đài quan sát biển (Marine Observatory). Nó như một mũi dao nhọn, chực thọc vào xương sườn của Việt Nam.

Ông Võ văn Kiệt nói rằng đã bắt tay với tất cả kẻ thù trong quá khứ, thật ra chỉ là ngoa ngôn. Nói trắng ra là lạy Pháp, rồi lạy Mỹ để xin cứu nước, chống sức ép về quân sự, kinh tế và chính trị của đàn anh côn đồ và bá đạo Trung Cộng lúc bấy giờ.

Nguyên nhân nào, bỗng dưng đảng cộng sản Việt Nam phải nhờ đến ông Võ văn Kiệt và luật sư Đặng Dũng kêu gọi Cộng Đồng Việt Nam Hải Ngoại: "Hòa Giải-Hòa Hợp Dân Tộc" một cách lố bịch và trâng tráo như vậy ? Sau đây là những nguyên nhân chính có thể đưa đến nguy cơ làm đảng cộng sản Việt Nam tan rã như đế quốc Xô Viết và khối cộng sản Đông Âu vào cuối thập niên của Thế Kỷ XX, được đánh giá theo thứ tự:

- 1.- Sự thất bại trong phát triển kinh tế (Economic failure)
- 2.- Sự điều chỉnh chủ nghĩa Marx (The Marxist corrective)
- 3.- Hứa hẹn hảo huyền (Rising expectations)
- 4.- Áp lực tiến trình hiện đại hóa (Modernization and modernity)
- 5.- Sự khủng hoảng chính danh (The crisis of rectification of names)
- 6.- Vai trò các lực lượng đối kháng (The role of opposition forces).

Chính danh là một chủ thuyết của Đức Khổng Tử, một nền triết học chính trị (political philosophy) trong Kinh Xuân Thu do chính Đức Khổng Tử biên soạn. Ông cho rằng việc chánh trị trở nên tốt hay xấu là do người lãnh đạo phải mang lại hạnh phúc cho người dân; Muốn thế, bậc quân vương phải nêu gương tốt về tiêu chuẩn đạo đức căn bản: Nhân, Lễ, Nghĩa, Tí, Tín để làm gương tốt cho dân chúng noi theo.

Tình trạng "khủng hoảng chính danh" là yếu tố quan trọng nhất làm các lực lượng trí thức chân chính và sinh viên học sinh trở thành lực lượng đối kháng với đảng cộng sản Việt Nam lớn mạnh chưa từng thấy, có nguy cơ làm tan rã đảng cộng sản Việt Nam trong tương lai gần đây. Cứ nhìn tấm hình tên công an việt cộng Nguyễn minh Tâm lấy bàn tay bịt miệng Cha Nguyễn Văn Lý trong phiên tòa ngày 30.3.2007. Đứng phía sau Cha Lý là một bọn đao phủ khoác áo thường dân, đã nói lên đầy đủ ý nghĩa: "Khủng bố là cái bản chất thật sự của chánh quyền cộng sản Việt Nam độc tài toàn trị này". Nói theo ngôn từ của Hannah Arendt: "Sự khủng bố toàn diện được bảo đảm bởi sự hỗ trợ của đám đông" (The totality of terror is guaranteed by mass support), cái đám đông đó là: 3 triệu đảng viên cộng sản đang ra sức đàn áp dìm diệt nhân dân Việt Nam, để bảo vệ chế độ buôn dân, bán nước cho Trung Cộng.

Một câu chuyện của Thi Tử người nước Lỗ, đời Chu dùng để cho đảng cộng sản Việt Nam suy gẫm:

Vua nước Tấn đi chơi thuyền cùng đông đủ bá quan theo hầu. Vua hỏi:

- Ta đã giam cầm Loạn Doanh một nơi nghiêm nhặt. Con của hắn là Loạn Phưởng trốn ra nước ngoài tị nạn. Vậy, ai có biết Loạn Phưởng bây giờ đang ở đâu không ?

Các quan yên lặng, không ai trả lời cả. Thanh Quyên, người chèo đò đứng dậy, thưa:

- Nhà Vua hỏi Loạn Phưởng để làm gì ?

Vua Tấn phán:

- Từ khi ta đánh được họ Loạn đến nay, Trẫm nghe người già họ Loạn chưa chết hết, thế hệ trẻ đã lớn lên. Ta sợ họ phục thù, cho nên ta mới hỏi.

Thanh Quyên thưa:

- Nếu như, Bộ Hạ khéo sửa sang chính sách nước Tấn, trong được lòng quan, ngoài được lòng dân thì dù cho còn con cháu nhà họ Loạn làm gì được Bộ Hạ. Nhưng, nếu Bộ Hạ không sửa sang chánh sách nước Tấn, trong mất lòng quan, ngoài mất lòng dân thì ngay những người ngồi trong thuyền này, ai cũng là con cháu dòng họ Loạn cả.

Vua Tấn khen:

- Lời người nói chí lý.

Rồi sáng hôm sau. Vua cho đòi Thanh Quyên đến, ban cho một vọn mẩu ruộng để thưởng cho một lời nói phải...

Qua câu chuyện này, gợi ý cho đảng cộng sản Việt Nam có cái nhìn đúng đắn về đối tượng "Hòa giải-Hòa hợp Dân Tộc và Xóa bỏ hận thù", vì kẻ thù nguy hiểm nhất của đảng cộng sản Việt Nam là nhân dân Việt Nam, là 85 triệu đồng bào trong nước, chứ không phải Cộng Đồng Việt Nam Hải Ngoại. Muốn đạt được mục đích yêu cầu này, đảng cộng sản Việt Nam cần làm cái gì rồi:

SỬA SANG CHÁNH SÁCH:

Cụ thể hóa trong việc sửa sang chánh sách là loại bỏ Điều 4 Hiến Pháp năm 1992, trước khi nói đến "Hòa giải-Hòa hợp Dân Tộc" và "Tự Do-Dân Chủ". Nói đến "Điều 4 Hiến pháp" thì cả nhân dân trong nước, Cộng Đồng Việt Nam Hải Ngoại và cả thế giới đã nhận ra ngay bộ mặt thật "Độc tài hiến định" của chế độ. Tất cả cơ chế chính trị nào rồi cũng đến lúc lỗi thời và bị đào thải theo qui luật của lịch sử. Nếu nhà cầm quyền cộng sản Việt Nam đi ngược lại nguyên tắc này, chỉ biết dùng quyền lực từ nòng súng, roi điện và luật lệ rùng rú để cưỡng bách và đàn áp tàn bạo các phong trào đổi lập, nó chỉ làm lực lượng đối kháng thêm sức mạnh mà vũ khí của họ là dựa vào sức mạnh tinh thần và ý chí đấu tranh bền bỉ với niềm tin sắt đá: chính nghĩa tất thắng.

HÒA GIẢI & HÒA HỢP VỚI NHỮNG AI ?

Tôi muốn nói đến: Quý vị Lãnh Đạo các Tôn Giáo tại Việt Nam: Phật Giáo Việt Nam Thống Nhất, Thiên Chúa Giáo, Phật Giáo Hòa Hảo, Cao Đài, Tin Lành và những nhà trí thức kiên cường và bất khuất đang miệt mài đấu tranh cho "Tự Do-Dân Chủ" chống lại bạo quyền cộng sản. Họ đòi quyền sống cho dân tộc Việt Nam, những quyền tự do căn bản của con người như: Tự do tín ngưỡng, tự do ngôn luận, tự do nghiệp đoàn, tự do hội hợp, tự do biểu tình...mà trên nguyên tắc là hủy bỏ "Điều 4 Hiến Pháp" phản dân chủ. Họ là Linh Mục Nguyễn Văn Lý, Luật Sư Nguyễn Văn Đài, Lê Thị Công Nhân, Nguyễn Bắc Truyền, Bác Sĩ Lê Nguyên Sang, Ký Giả Huỳnh Nguyên Đạo, Luật Sư Trần Quốc Hiền (phát ngôn nhân của Hiệp Hội Đoàn Kết Công Nông Việt Nam) Nguyễn Vũ Bình, Phạm Hồng Sơn, Đỗ Nam Hải, Nhà Văn Trần Khải Thanh Thủy...

TẠI SAO PHẢI HÒA GIẢI VỚI CÁC PHẦN TỬ TRÍ THỨC CHÂN CHÍNH ?

Trên đại thể lịch sử thế giới, phần tử trí thức bao giờ cũng là đại biểu của quảng đại quần chúng với nhiệm vụ đề kháng sự áp bức của giai cấp thống trị để bảo vệ quyền sống của giai cấp bị trị. Những biến cố chính trị xảy ra, quá nửa là do phần tử trí thức gánh vác. Ở đây, phần tử trí thức lúc nào cũng là quyền lực đáng sợ nếu nó lãnh đạo được quần chúng. Vì vậy, quan hệ giữa phần tử trí và chánh quyền trong "chính trị sử" luôn luôn diễn tiến trên hai mặt: Chính quyền hợp tác với giai cấp trí thức tất quốc gia hưng thịnh và ổn định. Nếu chính quyền mâu thuẫn với giai cấp trí thức tất quốc gia sẽ suy vong. Vì vậy, chánh quyền nào cũng phải biết lắng nghe tiếng nói và nguyện vọng của họ và quần chúng.

Ở vào thời đại ngày nay, chánh quyền cộng sản Việt Nam không thể nào khống chế tư tưởng của giai cấp trí thức theo kiểu của Lénine: "Văn học phải là văn học của đảng. Đả đảo bọn văn học vô đảng. Đả đảo những tên siêu văn học". Vì quy luật của lịch sử, nói theo ngôn từ của nhà sử học Toynbee: "Withdraw and return". Lịch sử như thủy triều rút xuống rồi dâng lên. Rút xuống do thoái hóa của chính quyền độc tài, hủ bại. Dâng lên do lực lượng mới trở dậy do kết quả phấn đấu liên tục của phần tử trí thức bất chấp tra tấn và tù đày, đố kị thâm kịch của Tự Do. Trong sứ mạng cao cả đó, phần tử trí thức luôn bị giai cấp thống trị thù ghét, tù đày, đồ sát. Ngược dòng lịch sử bao ngàn năm đã minh chứng rằng dù bị thù ghét, đày ải, đồ sát, nhưng người trí thức vẫn kiên trì chiến đấu cho chân lý và lẽ phải, cho hoài bão đa dạng, hưng bang tế thế với thái độ lý lợm của Eluard: "Je ne regrette rien. J'avance". Galilee không đầu hàng quyền lực của Giáo Hội, thản nhiên nói gót Bruno, ung dung bước lên giàn hỏa để bảo vệ chân lý tuyệt đối: "trái đất quay chung quanh mặt trời". Thời nào cũng thế, sứ mạng của trí thức là đi tìm chân lý và phê phán (L'intellectuelle a mission de chercher la vérité et de juger). Tấm ảnh Linh Mục Nguyễn Văn Lý bị tên công an "bịt miệng" trước pháp đình đã và đang làm chuyển động cả chánh quyền cộng sản Việt Nam, đánh thức lương tâm của tất cả dân tộc yêu chuộng Tự Do & Dân Chủ trên thế giới.

II. XÓA BỎ HẠN THÙ

Thành thật mà nói, thẩm thoát đã 34 năm trôi qua rồi kể từ ngày 30 tháng 4 năm 1975. Hạn thù nào cũng phôi pha theo thời gian. Nhưng, Cộng Đồng Việt Nam

Hải Ngoại thế hệ di dân thứ nhất tị nạn tại Hoa Kỳ đa số là thành quân, cán, chính của chế độ Việt Nam Cộng Hòa trước đây. Chúng tôi sẵn sàng tha thứ nếu như những tên lãnh đạo đảng và nhà nước cộng sản Việt Nam biết đặt quyền quyền lợi tối thượng của Tổ Quốc & Dân Tộc Việt Nam lên trên quyền lợi đảng cộng sản. Nhưng, không thể nào quên được cái ngày 30.4.1975 đẫm máu và nước mắt đó! Cái ngày "Bộ đội Rợ Hồ" dày xéo tan nát quê hương Miền Nam Việt Nam. Tôi phải dùng danh từ bộ đội Rợ Hồ mới đúng với cái bản chất man di, mọi rợ của nó chẳng khác gì Rợ Hung Nô thời Trung Cổ, nơi nào nó vó ngực Mông Cổ đi qua, cây cỏ cũng không sống nổi. Trong phạm vi bài viết này, tôi chỉ đề cập vấn đề trả thù khốc liệt của bộ đội rợ Hồ sau ngày 30.4.1975 mà thôi.

Ngay sau khi tiếp thu Tổng Y Viện Cộng Hòa nói riêng và Quân Y Viện tại các Tỉnh nói chung vào chiều ngày 30.4.1975, bộ đội Rợ Hồ ra lệnh cho tất cả nhân viên từ Bác Sĩ Quân Y, Y Tá cho đến người lao công phải rời khỏi bệnh viện ngay tức khắc. Tội nghiệp cho những thương bệnh binh Việt Nam Cộng Hòa đang nằm bệnh viện là một ngày dài nhất đây đớn đau, uất hận và hãi hùng. Những thương binh vừa mới tản thương từ mặt trận từ mặt trận về vài ngày trước đây: Kẻ mới cưa chân, người bị đạn xuyên lưng phổi, kẻ mù lòa, người đổ ruột mà vết thương khâu lại còn rỉ máu hồng, đang nằm mê mang trong phòng hồi sinh đều bị bộ đội rợ Hồ dùng súng lục bắn vào đầu kết liễu đời họ, lấy chỗ cho bộ đội sử dụng. Những thương binh nào còn lê lét được tấm thân tàn ma dại thì phải bò lét như con vật ra khỏi cổng trại. Hình ảnh một thương phế binh thuộc Sư Đoàn 21 Bộ Binh cụt hai chân bị một tên bộ đội nắm hai cánh tay, lôi xuống giường, kéo lê trên mặt đất ra đến cổng một bệnh viện miền Tây, để cho hai tên khác, giương lưới lê đâm chéo vào lồng ngực của anh, tiếng hai ngọn lưới lê cọ sát trong lồng ngực nạn nhân phát ra những âm thanh rùng rợn, máu đỏ từ đó tuôn ra lai láng. Chúng mài, giũa lưới lê trong thân thể bê bết máu của người thương binh trẻ Việt Nam Cộng Hòa cho đến khi chán chê trò chơi man rợ của kẻ chiến thắng.

Sau ngày 15.6.1975, cả triệu Quân, Cán Chính Việt Nam Cộng Hòa bị đưa vào các trại tập trung cải tạo là cao điểm của chiến dịch cướp sạch tài sản của gia đình họ. Bộ đội rợ Hồ chiếm đoạt tất cả nhà cửa, đồ đạc trong nhà không chừa một thứ gì cả. Hằng ngày, đồng bào Miền Nam Việt Nam chứng kiến hàng trăm xe vận tải Molotova và GMC chở "chiến lợi phẩm" về Hà Nội để xây dựng miền Bắc xã hội chủ nghĩa, chiến dịch này kéo dài 3 tháng mới chấm dứt. Kế tiếp là giai đoạn đánh "tư sản mại bản", rồi đuổi dân về vùng "Kinh tế mới" sống chết mặc bây để chiếm đoạt "bất động sản"...

Sở trường của người cộng sản Việt Nam rất quý quyết trong việc che dấu những tội ác của họ gây ra đối với Quân, Cán, Chính và đồng bào Miền Nam Việt Nam. Thật vậy, phải nói là vô phương có được những thước phim và hình ảnh bọn đồ tể việt cộng đang thảm sát đẫm máu 5.000 đồng bào vô tội trong biến cố Tết Mậu Thân ở Huế năm 1968. Vụ thảm sát 3.157 (hay 3.574 ?) đồng bào tại Làng Ba Chúc, thuộc Tỉnh An Giang trong đêm 18 (hay 14 ?) Tháng 4 năm 1978 còn dã man, khủng khiếp hơn cả Tết Mậu Thân. Giết người rồi đổ tội cho tên diệt chủng Pon Pot và bọn Khmer Đỏ để lấy lý do "tự vệ" trước khi mở chiến dịch tấn công qui mô vào lãnh thổ Kampuchea vào ngày 15.6.1978.

Đã có quá nhiều tài liệu, hồi ký do những tù nhân chánh trị tố cáo tội ác của cán bộ cộng sản đánh đập, tra tấn dã man các Quân, Cán, Chính Việt Nam Cộng Hòa trong hệ thống nhà tù gọi là "Trại tập trung cải tạo". Điển hình là cuốn bút ký "Tôi Phải Sống" của Linh Mục Nguyễn Hữu Lễ viết về trại tù Thanh Cẩm rất trung thực và sống động. Nhưng, đối với tôi: "Chưa đủ!". Có một câu chuyện bây giờ mới kể, để góp ý Linh Mục Nguyễn Hữu Lễ bổ túc cho lần tái bản kỳ sau được đầy đủ hơn. Những ai đã từng đi qua "khu kiên giam" của trại tù Thanh Cẩm, khó mà quên được hình ảnh của Linh Mục Phạm Thế Hùng với một cái chân bên phải bị cưa lên khỏi gối. Ngài bị cưa chân 2 lần trong một thời gian rất ngắn tại nhà thương Huyện

Cắm Thủy vào năm 1979, chỉ vì một mụn nhọt trên bàn chân, không được cán bộ trại cho chữa trị. Về sau, vết thương trở thành mạch lươn, ăn ruồng trong xương ống quyển. Lần cưa chân đầu tiên, vì lớp da không bọc được đầu xương ống quyển nên phải cưa lại lần thứ hai, cũng được thực hiện bằng "lưỡi cưa sắt và cưa sống", giống như người ta cưa một ống nước bằng sắt, không gây tê và gây mê. Ngài đã chết đi, sống lại nhiều lần trên lâm sàng. Đây là một lối hành tội sống cực kỳ dã man để khùng bố tinh thần các vị Linh Mục khác. Sau khi được trả tự do, ngài đã được Chúa gọi vào năm 1997 tại Sài Gòn. Tzvetan Todorov đã nói rất đúng: "Chủ nghĩa cộng sản và những trại tập trung cải tạo của nó là thử nghiệm tối hậu về đạo đức con người".

NGHĨA TRANG QUÂN ĐỘI BIÊN HÒA: NƠI AN NGHỈ CUỐI CÙNG CỦA NHỮNG NGƯỜI NẪM XUỐNG SAU CUỘC CHIẾN.

Võ văn Kiệt trả lời phóng viên Xuân Hồng về Nghĩa Trang Quân Đội Biên Hòa: "Trước đây coi như không muốn thừa nhận nghĩa trang đó là của Quân Đội Miền Nam, cho nên quân sự hóa. Mà quân sự hóa trong xã hội thì nó có thời gian, quân sự hóa người chết thì cũng mấy chục năm. Bây giờ cũng thấy ra là cũng vô lý. Cho nên cũng có một quyết định, tuy trễ, nhưng dù sao cũng rất tốt. Kể cả ông Nguyễn tấn Dũng, ông làm tốt hơn tôi cái đó. Lúc tôi làm, tôi chưa làm được cái này, quyết định giao lại cho dân sự. Nhiều đơn vị đề nghị trả về cho dân sự. Đây là quyết định tôi cho là đúng".

Nhắc lại để nhớ: Nhân ngày lễ kỷ niệm 60 năm ngày 6.6.1944 là ngày Quân Đội Đồng Minh đổ bộ lên bờ biển Normandie để giải phóng nước Pháp và Âu Châu. Đáp lời mời của Tổng Thống Pháp J. Chirac, hơn 20 nhân vật lãnh đạo quốc gia gồm có Tổng Thống G.W. Bush, Nữ Hoàng Anh Elisabeth...và đặc biệt với sự hiện diện lần đầu tiên trong lịch sử của Thủ Tướng Đức Schroeder.

Thủ Tướng Đức Schroeder đi viếng nghĩa trang La Cambe nằm giữa khu tam giác Normandie-Isigny-Bayeux là nơi an nghỉ cuối cùng của 21.000 binh sĩ Đức trên phần đất của Pháp. Chính phủ và nhân dân Pháp đã hào hiệp nhường phần đất này để chôn cất tươm tất kẻ thù. Nghĩa trang La Cambe có thảm cỏ xanh um, bóng cây tươi mát, các mộ bia bằng đồng đen nằm trên mặt đất.

Trên mảnh đất Pháp nhường cho Đức này, Thủ Tướng Đức Schroeder long trọng tiếp đón Tổng Thống J. Chirac. Hai vị Nguyên Thủ của hai Quốc Gia ôm chầm lấy nhau. Tổng Thống Đức Schroeder, nhân danh dân tộc Đức, chính thức nhìn nhận những tội ác của chế độ Phát xít Đức và xin nhân dân Pháp tha thứ, đã đánh dấu tinh thần hòa giải, hòa hợp giữa hai dân tộc Pháp- Đức. Thật vô vàn xúc động!

Nhượng đất để chôn cất kẻ thù đã từng chiếm đóng và dày xéo quê hương mình, quả là một hành động nhân đạo của một dân tộc văn minh, "nghĩa tử là nghĩa tận" mọi hận thù đều được xóa bỏ. Dân tộc Pháp tôn trọng nghĩa trang La Cambe, nơi an nghỉ của những người lính Đức nằm xuống sau chiến tranh vì nó thuộc về quá khứ. Dân tộc Pháp hành sử văn minh thật! Cao thượng thật! Nhân đạo thật! Họ xứng đáng thế giới tôn vinh là một trong những dân tộc văn minh nhất thế giới.

Nhìn lại Việt Nam sau ngày 30.4.1975. Tập đoàn lãnh đạo đảng cộng sản Việt Nam và bộ đội "Rợ Hồ" những con quái thú man rợ, sản phẩm của giống Hồ giao hợp với máy móc, chui ra từ các "Xưởng Đẻ". Nó có cái bản chất tàn bạo của ác thú và cái lạnh lùng vô cảm của máy móc. Để trả thù cả những người đã nằm xuống, họ dùng xe ủi đất (buldozer) sang bằng nghĩa trang "Mạc Đĩnh Chi" nơi an nghỉ của cựu Tổng Thống Ngô Đình Diệm và ông Ngô Đình Nhu, Thống Tướng Lê Văn Ty, Trung Tướng Nguyễn Viết Thanh...Nghĩa Trang Quân Đội Biên Hòa và các Nghĩa Trang của Quân Đội Việt Nam Cộng Hòa rải rác khắp 4 Vùng Chiến Thuật cũng cùng chung số phận, vừa để trả thù rửa hận, vừa xóa sạch vết tích của Quân Lực Việt Nam Cộng Hòa để viết lại lịch sử.

Thật đáng xấu hổ! Khi tôi đọc bài viết của Brennon Jones đến viếng Nghĩa Trang Quân Đội Biên Hòa năm 2002, đăng trong International Herald Tribune số ra

ngày 28.02. 2005. Nhà báo này ghi nhận cái cảm giác choáng váng khi thấy cảnh tàn phá, các vết ô uế do gia súc để lại trên các ngôi mộ. Trông thật kinh khủng!

Đã 32 năm trôi qua rồi, Thủ Tướng việt cộng Nguyễn tấn Dũng tiến xa cựu Thủ Tướng Võ văn Kiệt là ký quyết định số 1568/QĐ đề ngày 27.11.06 chuyển quyền quản lý 58 hecta đất thuộc Khu Nghĩa Trang Bình An (tức Nghĩa Trang Quân Đội Biên Hòa) từ Quân Khu7 Bộ Quốc Phòng sang Tỉnh Bình Dương vào mục đích dân sự để phát triển kinh tế xã hội của tỉnh Bình Dương. Đó chỉ là tấm bình phong che đậy ý đồ nham hiểm: Xóa sạch vết tích chính nghĩa của Quân Lực Việt Nam Cộng Hòa để đổi trắng thay đen, viết lại lịch sử lừa dối cho thế hệ trẻ lớn lên sau chiến tranh.

KẾT LUẬN:

Một câu chuyện cổ của Mạnh Tử được kể dưới đây để thay cho lời kết:

Vấn Công nước Đàng hỏi Thầy Mạnh Tử rằng:

- Nước Đàng ta là một nước nhỏ ở vào khoảng giữa nước Tề và Sở là hai nước lớn. Kể phận thì phải chiều cả hai nước. Nhưng, kể sức thì không thể chiều được cả hai. Chiều nước Tề chẳng ? Chiều nước Sở chẳng ? Ta thực không biết nên nương tựa vào nước nào để cho nước ta được yên nhà. Thầy mưu tính hộ cho ta.

Thầy Mạnh Tử thưa:

- Phàm mà cứ trông cậy vào người thì không thể chắc được. Chiều Tề thì Sở giận. Chiều Sở thì Tề giận; Mưu ấy tôi không thể nghĩ kịp. Xin nói chỉ một cách là tự giữ lấy Nước, đào hào cho sâu, đắp thành cho cao, cai trị một cách cố kết lòng dân để cùng dân giữ nước. Hoặc như có biến cố gì xảy ra, Vua đã liều chết để giữ nước, thì chắc dân cũng liều chết để giữ nước, không thể bỏ Vua. Thế là dùng cái lòng dân để giữ lấy đất nước. Tự cường mà lo toan lấy việc nước. Còn chiều Tề hay Sở thì tôi không thể quyết được.

Nếu Bộ Chính Trị Trung Ương Đảng Cộng Sản Việt Nam thật sự muốn "Hòa Hợp-Hòa Giải Dân Tộc & Xóa Bỏ Hận Thù". Xin mách cho ba điều cần phải làm ngay:

Hủy bỏ điều 4 Hiến Pháp năm 1992, trước khi nói tới "Tự Do-Dân Chủ".

Thả ngay vô điều kiện các tù nhân chính trị, trước khi nói tới "Hòa Giải-Hòa Hợp Dân Tộc".

Nghĩa Trang Quân Đội Biên Hòa phải trả lại cho Quân Đội Việt Nam Cộng Hòa, trước khi muốn nói tới "Xóa bỏ hận thù". Đừng để dân Pháp coi quý vị lãnh đạo đảng cộng sản Việt Nam và Thủ Tướng việt cộng Nguyễn tấn Dũng là một lũ man di mọi rợ, kém văn minh...

PHẦN II

I. Quê Hương và Tình Tự Dân Tộc.

Trong chuyến đi Hoa Kỳ của phái đoàn việt cộng do Chủ Tịch nước Nguyễn minh Triết cầm đầu từ 19 đến 23.6.2007 Ông Nguyễn minh Triết kêu gọi Cộng Đồng Việt Nam Hải Ngoại...

"Mong bà con hãy về quê hương, bởi vì quê hương là chùm khế ngọt. Quê hương sẽ tiếp thêm cho ta sức mạnh và tình đoàn kết lẫn nhau. Vì vậy, một lần nữa tôi mong bà con người Việt Nam chúng ta ở nước ngoài, vì quê hương đất nước, vì dân tộc Việt Nam, hãy gác bỏ quá khứ, cùng nhau xây dựng một đất nước Việt Nam giàu mạnh. Đó là tâm nguyện của cả dân tộc Việt Nam, là ý chí của Đảng và Nhà nước Việt Nam".

Ông Nguyễn minh Triết đã gãi đúng tình tự dân tộc của người Việt Nam tại hải ngoại. Là người Việt Nam ai chưa mất gốc mà không có khát vọng muốn trở về cố quốc thăm lại bà con, họ hàng, mồ mả ông cha, bạn bè thân thuộc...Ồi, con cáo chết ba năm còn muốn quay đầu về núi, con người ta dù cho sống phiêu bạt nơi xứ người, còn có chút tình tự quê hương, không làm sao quên được nguồn gốc xứ sở

của mình: "Hồ mã tê bắc phong, Việt điều sào nam chi". (con ngựa rợ Hồ ở phía Bắc nước Tàu thấy gió bắc còn cất tiếng hí, con chim đất Việt, phía Nam nước Tàu, chọn cánh hướng về phương Nam mới chịu làm tổ) hướng chi làm người Việt mà lại quên quê cha, đất tổ ư ?

Những người lính già như chúng tôi thuộc thế hệ di dân thứ nhất của người Việt Nam Ty Nạn cộng sản, càng thăm thía sâu xa nỗi buồn cô độc nơi xứ người, đó là biến thái của căn bệnh hoài nhớ (nostalgia) về nguồn gốc của mình hay đúng hơn là căn bệnh của Thế Kỷ (le mal du siècle) mà căn bệnh của nó phát nguồn từ căn bệnh hoài nhớ quê hương (le maladie du pays).

Trước đây, nhiều người người lính già đồng hương với tôi thường than thở rằng: "Hoa Kỳ là thiên đường của tuổi trẻ học hỏi, tiền thân làm về vang Việt Tộc nơi xứ người. Nhưng, nó là địa ngục cô đơn của những người Việt cao niên như anh em mình". Điều này có lẽ đúng, vì con cháu của họ lớn lên thành nhân chi mỹ thì ít khi sống gần ông bà, cha mẹ. Nên việc săn sóc ông bà, cha mẹ...họ phải nhờ đến hệ thống nhà già chăm sóc dùm. Vì vậy, có một số người già muốn trở về Việt Nam an hưởng tuổi già bên cạnh anh chị em và các cháu chắt. Có người xây sẵn phần mộ của mình trong nghĩa trang gia đình. Họ những tưởng đã tìm lại được thiên đường đã đánh mất sau ngày 30.4.1975.

Nhưng, chỉ được vài ba năm thì họ trở qua Mỹ, chấp nhận sống trong cái địa ngục của tuổi già mà họ đã bỏ chạy trước đây. Điều này có thể giải thích theo ngôn từ của SIMON WEIL: "We must prefer real hell to an imaginary paradise" (Phải chọn địa ngục thật sự thay cho thiên đường ảo). Vì sao, có nhiều người về nước, rồi lần lượt bỏ ra đi không bao giờ trở lại ? Nguyên nhân nào khiến người Việt Nam Hải Ngoại chọn lối sống dửng dưng, lạnh lùng (estrangement as a lifestyle) đối với quê hương ? Nó cũng gần giống như tâm trạng của nhà thơ JOSEPH BRODSKY. Ông không dám trở về thành phố quê hương St Peterburg yêu dấu của ông và ông đã thể hiện tâm trạng này qua hai vãn thơ: "Neither country nor churchyard will I choose/ I'll come to Vasilevsky Island to die" (Tôi sẽ không chọn quê hương và cả phần mộ nhà thơ / Tôi sẽ đến Đảo Vasilevsky để chết). Cái Đảo Vasilevsky của Joseph Brodsky vẫn bàng bạc mờ hồ trong tâm thức của những người bạn già đang chờ ngày về cõi, được rải nắm tro tàn ra biển lớn...

Một chế độ không còn tình dân tộc, nghĩa đồng bào:

Có người bỏ chạy khỏi Việt Nam cộng sản vì bất mãn chánh quyền cộng sản, sau khi chứng kiến vụ cháy tại Trung Tâm Thương Mại Quốc Tế (ITC) tọa lạc tại Đường Nam Kỳ Khởi Nghĩa, Quận I, Sài Gòn vào ngày 29.10.2002. Họ là những chứng nhân kể lại: Cái gọi là quân đội nhân dân và lực lượng vũ trang công an, công cụ bảo vệ chế độ đã xem sinh mạng của hàng trăm nạn nhân còn thua một con chó ở Mỹ. Sự thật là thế! Một con chó rơi xuống một cái hố sâu ở gần Thủ Đô Washington D.C đã xảy ra cách đây mấy năm mà cả thành phố huy động xe cứu hỏa bỏ công sức cả ngày lẫn đêm, để cứu nó ra khỏi cái hố. Trong khi đó, bộ tư lệnh không quân quân đội nhân dân đã từ chối cung cấp trực thăng để cứu 127 nạn nhân còn kẹt trên sân thượng lầu 6 chờ cứu cấp với lý do: "trực thăng chỉ dành cho lính!"

Trong khi đó, vào lúc 14 giờ 45 (gần 2 giờ sau vụ cháy), ông phó chủ tịch thành phố Nguyễn thiện Nhân cùng đoàn tùy tùng khoảng 11 người mới xuất hiện. Ông ta vô tư gọi điện di động, cười nói thản nhiên, vừa đứng nhìn đám cháy, trong lúc hàng chục người tiếp tục lao xuống đất, chết rải rác chung quanh cao ốc và trước mặt ông ta như biến cố 9.11 tại New York. Cái chết thảm khốc của 215 đồng bào nạn nhân là do tinh thần vô trách nhiệm của chánh quyền cộng sản Việt Nam. Nếu như, lúc bấy giờ trên sân thượng của tòa cao ốc này có 127 con heo sắp chết cháy thì họ sẽ đem trực thăng đến bốc ngay lập tức, chở về căn cứ xẻ thịt. Rất tiếc thịt người ăn không được nên họ để mặc cho các nạn nhân bị chết cháy thê thảm. Đã man đến thế là cùng!

Nạn cường hào ác bá hoành hành tại địa phương:

Theo báo người lao động lên mạng ngày 11.10.2006 với bài viết "Có chức là...có đất" đã phản ánh một cách trung thực nạn cường hào ác bá tại huyện Long Hồ Tỉnh Vĩnh Long: Các cơ quan chức năng chia chác đất cồn bãi và đất công vô tư vạ ở địa phương này:

- Ở xã Phú Quới, nguyên chủ tịch ủy ban nhân dân xã Nguyễn Văn Hà Đông khi tại chức đã ngang nhiên chiếm dụng đất 300 m² đất công nhưng vẫn được huyện cấp giấy chứng nhận quyền sử dụng đất mà không thu tiền sử dụng.

- Tại xã Thanh Đức, bí thư huyện ủy xã Hồ Văn Thối đã chiếm một ao cá rộng 210 m² ngay chợ Thanh Đức và san lấp mặt bằng để cất nhà và sau đó được ủy ban nhân dân huyện hợp thức hóa.

- Riêng tại Thị Trấn Long Hồ, hành vi chia chác đất công diễn ra công khai. Lợi dụng việc tái định cư cho cách dân bị giải tỏa để xây dựng Tỉnh lộ 909 vào năm 2003. Ủy ban nhân dân Thị Trấn Long Hồ đã xét cấp nền nhà cho 10 cán bộ ở Khóm 1, tổng cộng là 573m², gây bất bình trong dư luận quần chúng, bởi những vị cán bộ này được hưởng đặc quyền đặc lợi này đều đã có nhà cửa ổn định.

Theo báo Sài Gòn giải phóng cập nhật ngày 13.12.2006 với bài viết: "Lũ rút, cụm dân cư thành nhà...quan". Rất nhiều dân nghèo ở Đồng Bằng Sông Cửu Long sống trong vùng lũ lụt, sạt lở nghiêm trọng không có đất di dời vào nơi an toàn. Trong khi đó, nhiều "quan xã" đua nhau xí phần cho mình và thân nhân trong các cụm tuyến dân cư vượt lũ có địa thế đẹp. Quá bức xúc, dân gọi đó là cụm dân cư vượt lũ của nhà quan. Tại Vàm Chợ Bà, Ấp Thành Phú, xã Thành Lợi, Huyện Bình Minh là nơi được đánh giá bị sạt lở nghiêm trọng nhất Tỉnh Vĩnh Long. Có khoảng 100 hộ dân sống tại doi vàm Chợ Bà, nhưng mới có khoảng 28 hộ được di dời. Số hộ còn lại nấp đơn chơ dài cổ thì nhiều cán bộ xã Thành Lợi ngang nhiên xí chỗ ngon trong cụm dân cư vượt lũ, rồi bảo hết nền!

Trên đây chỉ là những trường hợp điển hình, đã dẫn đến cục biểu tình khiếu kiện trong tinh thần bất bạo động của khoảng 1.500 nông nhân đau khổ bị bạo quyền cộng sản Việt Nam chiếm nhà cửa, rung vườn thuộc 19 Tỉnh Thị khác nhau từ miền Nam ra tới miền Trung, tập trung trước trụ sở trụ sở văn phòng quốc hội 2 tại Sài Gòn từ ngày 22.6.2007 và bị bạo quyền cộng sản Việt Nam huy động lực lượng quân đội nhân dân và công an đàn áp tàn bạo và dã man để giải tán dân khiếu kiện trong đêm 18.7.2007.

II. Quê Hương & Nỗi Đau Quốc Nhục:

Sự khốn cùng của giai cấp công nhân dưới chế độ cộng sản Việt Nam:

Ông Hồ thường rêu rao: Không có gì quý hơn "độc lập-tự do". Độc lập gì? Giai cấp công nhân đã trở thành nô lệ cho các tập đoàn tư bản Trung Cộng, Đại Hàn, Đài Loan, Nhật Bản, Singapore, Hồng Kông...Người chủ nhân của một nước "Độc lập-Tự do" bị họ tước đoạt nhân phẩm, đánh đập dã man, bóc lột tàn tệ với đồng lương chết đói trên chính quê hương của mình. Bạo quyền cộng sản Việt Nam chẳng những không can thiệp mà còn tiếp tay với bọn tư bản nước ngoài, đàn áp những người công nhân thấp cổ bé miệng. Sau đây chỉ là những trường hợp điển hình được họ ghi nhận qua báo chí ở trong nước:

Mụ Jang Mi Beak, 29 tuổi, người Đại Hàn, cai thợ trong hãng đóng giày Sam Yang tại Sài Gòn đã lột giày đập lên đầu 15 công nhân và bị cái gọi là tòa án nhân dân xử phạt 50.000 đồng tiền Hồ, trị giá khoảng 4 USD 50 cents.

Tại Củ Chi có công ty Modern, chuyên sản xuất camera. Ngày 20.12.1997, họ mất một cái nhíp nên 5 tên tổ trưởng bèn lột trần truồng 30 nữ công nhân 100% để tìm cái nhíp.

Trước đó, công ty Vĩ Hảo ở Đồng Nai khám đồ lót của gần 100 chị em nữ công nhân.

Tại Dĩ An, Tỉnh Bình Dương có công ty Doanh Đức, do người Đài Loan làm chủ chuyên sản xuất gỗ gia dụng. Trong đêm 26.11.2002, 30 chuyên gia Đài Loan dùng ống nước bằng sắt đánh đập công nhân Việt Nam túi bụi và rượt đuổi họ trên

nửa cây số. Mặc dù, công an tới bắn 3 phát súng chỉ thiên, nhưng họ vẫn tiếp tục rượt đuổi.

Công ty Sung Chang tại phường Thạnh Lộc, Quận 12, Thành Hồ, chuyên sản xuất tóc giả, do Hàn Kiều tên Oh Chi Hoon làm chủ. Vào lúc 20:10 ngày 18.11.2002, chuyên gia Yoo Ok Soon gọi chị Dương Thu Thủy vào văn phòng nói chuyện. Trong lúc lời qua tiếng lại, tên này thẳng tay đấm hai phát vào mặt chị, rồi túm đầu tóc chị đập xuống bàn nhiều lần cho đến khi chị gục xuống, còn bị y đá bồi vào mạn sườn. Tập thể nữ công nhân chứng kiến cảnh tượng quá dã man, hoảng loạn, kêu la thất thanh...

Đảng cộng sản Việt Nam và hình thức buôn nô lệ kiểu mới: "xuất khẩu lao động".

Vào Thế Kỷ 15, bọn con buôn Tây Ban Nha bắt cóc người Phi Châu, rồi chở đem bán cho Tân Thế Giới làm nô lệ. Và nô lệ Da Đen chỉ bắt đầu vào Hoa Kỳ từ năm 1619. Thảm cảnh người nô lệ Da Đen kéo dài kiếp sống nông nô trong các đồn điền ở Hoa Kỳ là địa ngục trần gian, nó đã thách thức lương tâm người Mỹ chân chính và họ phải chấp nhận "nội chiến" để giải quyết vấn nạn của lương tâm.

Vào cuối thập niên của Thế Kỷ thứ 19, Vua nước Bỉ "KING LEOPOLD II" dùng quân đi bắt dân bản xứ CONGO làm nô lệ, cạo mũ cao su hoang dã trong rừng cho đến khi kiệt lực và cứ thế mà nằm xuống...khoảng 10 triệu người. Ông ta đã thu được một tài sản khổng lồ. Hannah Arendt viết trong cuốn "Những cội nguồn của chủ nghĩa toàn trị" (The Origins of Totalitarianism) đề nghị con số 12 triệu người. Khi MOBUTU SESE SEKO trị vì từ 1965- 1997, đổi tên nước là ZAIRE và đòi đất nước trả ơn cho ông ta là 4 tỉ USD, hơn mấy lần tài sản của Vua Bỉ Leopold II vào lúc đó. Bạo chúa MUBUTU, gia đình và đám viên chức thân tín trong chánh quyền thối nát đó đã vắt cạn kiệt xứ sở của họ, còn thê thảm hơn thời kỳ 80 năm dưới chế độ thực dân, thuộc địa.

Hình thức buôn nô lệ vào Thế Kỷ XXI vẫn còn tồn tại ở nước cộng sản Việt Nam dưới hình thức buôn nô lệ kiểu mới gọi là "xuất khẩu nô lệ", còn dã man hơn dưới thời thực dân Pháp. Con người được xuất khẩu ra nước ngoài như một loại hàng hóa như cá ba sa, con tôm...chỉ khác một điều là con người được xuất khẩu không cần phải...đông lạnh. Xuất khẩu lao động được bạo quyền Hà Nội xem là một chánh sách lớn, một "cơ hội vàng". Theo báo người lao động ngày 08.3.2007: Hiện nay có khoảng hơn 400.000 lao động Việt Nam đang làm việc ở 40 quốc gia. Mục tiêu của bộ lao động thương binh xã hội đặt ra là tăng dần số lượng lao động đi xuất khẩu lao động hằng năm để sau năm 2010, mỗi năm đưa hơn 100.000 lao động làm việc ở nước ngoài, phấn đấu vượt con số 1.000.000 lao động làm việc thường xuyên theo hợp đồng ở nước ngoài sau năm 2015. Liệu mục tiêu này có thành hiện thực ?...

Đảng cộng sản Việt Nam rất phấn khởi vào WTO xem như cơ hội vàng cho xuất khẩu lao động để kiếm ngoại tệ. Năm 2004, các doanh nghiệp đã xuất khẩu được 67.000 lao động ra làm việc ở nước ngoài (vượt chỉ tiêu 7.000 người), ngoại tệ do lực lượng lao động chuyển về nước trên 1.6 tỷ USD. Năm nay, với 400.000 nô lệ xuất khẩu, dự kiến sẽ mang về cho đảng ta sơ sơ gần 9, 10 tỷ USD. Do đó, xuất khẩu lao động là một hình thức kinh doanh không cần vốn, một dịch vụ kiếm bèo bở nên đảng & nhà nước cộng sản Việt Nam bám chặt lấy để khai thác và bóc lột xương máu và mồ hôi của giai cấp công nhân tại miền Nam Việt Nam một cách khốc liệt. Thủ đoạn gian ác của bọn đầu gấu lãnh đạo đảng cộng sản Việt Nam còn xảo quyệt và tinh vi gấp mấy lần Vua Bỉ leopold ii và bạo chúa Mobutu. Xương máu của người lao động Việt Nam đang bị vắt cạn kiệt dưới ba tầng áp bức và bóc lột dưới chế độ cộng sản Việt Nam:

Bởi chế độ cộng sản Việt Nam bắt lực vì "Quốc nạn tham nhũng" hết thuốc chữa, không còn khả năng lãnh đạo trong việc quản trị đất nước, không tạo nổi công ăn việc làm cho nhân dân trong nước, nên người nào cũng muốn bán sức lao động

cho các công ty, hãng xưởng nước ngoài đều phải chịu một khoản tiền hối lộ cho các cơ quan chính quyền liên hệ và bọn "cò mồi" mới dành được một chỗ bán thân. Cục quản lý lao động với nước ngoài trực thuộc bộ lao động thương binh & xã hội chuyên lo dịch vụ xuất khẩu lao động. Ngoài ra, một nghiệp vụ xuất khẩu lao động của quân đi rất quan trọng trực thuộc quân ủy trung ương và bộ quốc phòng. Bạo quyền cộng sản Việt Nam "ngồi mát ăn bát vàng" vừa thu lợi nhuận từ các hợp đồng xuất khẩu lao động với đối tác nước ngoài, vừa bòn rút tiền đô của người lao nô từ nước ngoài gửi về. Các công ty nước ngoài thuê mướn xuất khẩu lao động Việt Nam phải trả 40% cho nhà nước cộng sản Việt Nam và 10% cho công ty môi giới. Thí dụ: Mức lương của một người xuất khẩu lao động tại Nam Hàn là 600 USD và sau khi trừ các chi phí còn lại là 300 USD. Trung bình một người công nhân nghèo bán thân làm nô lệ cho các công ty nước ngoài, họ phải làm việc ít nhất 2 năm mới trả hết số nợ vay lúc ban đầu, năm thứ ba mới có lợi nhuận thì hợp đồng sắp hết hạn...

Hiện nay, bạo quyền cộng sản Việt Nam huy động hệ thống tuyên truyền, cơ quan tin dụng khuyến khích và động viên dân chúng vay tiền làm thủ tục đi lao động nước ngoài. Và bùng lên phong trào qui mô sấn lũng người lao động trong tình trạng thất nghiệp được phát triển rầm rộ như hiện nay, giống như bọn Tây Ban Nha sấn đuổi người nô lệ Da Đen vào Thế Kỷ 15 & 16 để bán qua Tân Thế Giới.

Trên toàn quốc đã có 154 doanh nghiệp nhà nước chuyên làm dịch vụ xuất khẩu lao động và trên 1.000 chi nhánh hoạt động trên 45 Tỉnh, Thành Phố, kinh doanh trên xương máu và nước mắt mồ hôi của người dân lao động nghèo khổ một cách tàn nhẫn.

Những thảm cảnh của công nhân Việt Nam đi "xuất khẩu lao động" ở nước ngoài: (liệt kê những trường hợp điển hình).

Tại Nam Hàn:

Các công ty Nam Hàn chỉ sử dụng công nhân Việt Nam vào các ngành hóa chất độc hại để bảo vệ sức khỏe cho công nhân bản xứ. Ngành công nghiệp đó gọi là 3 D "difficult, dirty, dangerous" (khó khăn, bẩn thỉu, nguy hiểm). Cực khổ và nhục nhã là làm phu trên các tàu đánh cá. Họ phải làm quần quật từ 24 đến 36 giờ và chỉ được nghỉ 4 đến 5 tiếng. Nếu làm liên tục 48 tiếng thì được nghỉ 6 tiếng. Kinh khủng nhất là làm việc từ 13 đến 16 giờ liên tục trong các hầm đá dưới -60 độ âm. Có người sặc máu mũi, máu họng ngay tại hầm đá. Ngoài ra, các tên cạp rần dữ dằn như cạp, lúc nào cũng lăm le gậy sắt sẵn sàng đập quất vào người công nhân Việt Nam không thương sót.

Điển hình là chủ hãng may DARWOOSA của Đại Hàn tên Đảo Samoa đã bị chính phủ Hoa Kỳ bỏ tù vì quịt lương của 250 thợ Việt và đánh đập, giam giữ trái phép, bớ khẩu phần và chỗ ở cho công nhân Việt Nam theo tiêu chuẩn súc vật.

Tại Mã Lai:

Vô địch man rợ có lẽ thuộc về công ty Yikon Jenellry Industry (Yikon) ở Mã Lai. Tóm lược của bản tin báo sài gòn giải phóng & tiền phong ngày 12.5.2007, có 3 nữ công nhân Việt Nam tên Nguyễn Thị sừa, Trần Thị điểm & Hồ Ngọc Dương M³ bị hãng ép lên máy bay ép về nước. Ba người này cho biết: Trong lúc đang làm việc, họ bị một nhóm người quản lý của Yikon gọi lên phòng làm việc. Sau đó hành động thô bạo, lôi kéo, đánh vào mặt, vào ngực, có người bị ngắt xiú rồi gọi cảnh sát tới áp giải, đưa ra sân bay trực xuất về nước mà trên người họ chỉ có mỗi bộ đồ công nhân đang mặc trên người mà thôi. Lý do: Họ chỉ yêu cầu tăng thêm giờ để bảo đảm thu nhập mà bị họ ép vào tội đình công. Không thấy công ty xuất khẩu lao động tên SOVILACO (Quận 3) giải quyết quyền lợi và sứ quán cộng sản Việt Nam tại Mã Lai lên tiếng phản đối, giúp các công nhân khiếu kiện chủ hãng YIKON, vô trách nhiệm đến thế là cùng, vì tiền thầy đã bỏ túi sống chết mặc bây!

Hiện nay có khoảng 100.000 công nhân xuất khẩu lao động Việt Nam lao động hợp đồng tại đây. Ngay khi đặt chân đến phi trường, mọi giấy tờ tùy thân của

họ đều bị tịch thu. Vì vậy, trong thời gian làm việc, nhiều công nhân Việt Nam bị chủ nhân Mã Lai đánh đập, hành hạ như xúc vật, bỏ đói, khủng bố tinh thần. Ngoài ra còn bị giới chủ nhân khất nợ, cuối cùng bị họ quít nợ bằng cách sa thải nhân viên, rồi báo cho cảnh sát. Theo luật lệ tại Mã Lai, các công nhân không có giấy tờ tùy thân sẽ thành những người cư trú bất hợp pháp và sẽ bị trục xuất trong 24 giờ, nên họ không có cách nào khiếu kiện bọn chủ nhân để đòi tiền lương.

Tại Đài Loan:

Các hãng Đài Loan đối xử với thợ Việt Nam tàn nhẫn không thua Đại Hàn ở Đảo Samoa. Hãng Bi-Shiang Enterprise tại làng Sha-Kun, Thành Phố Hsinchu sản xuất xe lăn, bán sang Canada & Pháp. Ngoài công nhân địa phương, họ mượn thêm 18 nữ công nhân xuất khẩu lao động Việt Nam. Theo sự tố cáo của Linh Mục Peter Nguyễn Văn Hùng, Giám Đốc Hope Worker's Center Ở tại Chungli các nữ công nhân Việt bị cấm ra khỏi hãng sau giờ làm việc, ngày nghỉ không được thăm viếng bạn bè. Theo luật lao động, công nhân được cung cấp chỗ ở và thức ăn miễn phí. Nhưng, chủ hãng tự động trừ tiền mua thực phẩm mỗi tháng 2.500 Đài Tệ. Hãng chỉ trả lương công nhân 3 tháng một lần thay vì trả hàng tháng theo đúng luật. Mỗi cô thợ xuất khẩu lao động Việt Nam đã bị bức phải hầu bàn cho các công nhân Đài Loan như bọn đầy tớ hầu hạ bọn quý tộc thời phong kiến.

Vào tháng 2.2005, chánh quyền Costa Rica cho biết có 6 thủy thủ Việt Nam trong một đi tàu đánh cá Đài Loan gồm 9 chiếc đến Cảng Puntarenas đã tố giác rằng: Họ bị các Thuyền Trưởng Đài Loan ngược đãi, đánh đập, tra tấn dã man và nhờ chánh quyền sở tại bảo vệ an ninh cho họ.

Chỉ riêng trong năm 2004, có hơn 11.000 người xuất khẩu lao động Việt Nam tại Đài Loan bỏ trốn chiếm tỉ lệ 8,7%. Thứ trưởng bộ lao động thương binh xã hội phải đề cử cán bộ sang Đài Loan kêu gọi và truy tìm lao động bỏ trốn. Các doanh nghiệp bỏ ra một số tiền 3.000 Đài Tệ (1.000 USD) để thưởng cho Cảnh Sát Đài Loan nếu tóm được một lao động Việt Nam bỏ trốn.

Theo tin của Vietnamese Missionaries in Taiwan: Thân phận của các thiếu nữ xuất khẩu lao động sang Đài Loan làm công việc nội trợ (domestic helpers) hoặc giúp đỡ người già, bệnh nhân (caretakers/caregivers). Các cô tự nhận mình là "OSHIN" thân phận đầy tớ không hơn gì thân phận nô lệ, thật khốn khổ và nhục nhã, có khi bị xách nhiễu tình dục (sexual harrassment). Các cô làm việc quần quật từ 2, 3 giờ sáng đến 10 giờ đêm cực như một con chó...ăn phải ăn sau chủ nhân, thường là loại cơm thừa canh cặn. Số phận của họ hoàn toàn lệ thuộc vào người chủ của mình. Trong hợp đồng xuất khẩu lao động có khoảng ghi là: "người công nhân hoàn toàn do chủ xử lý và sử dụng". Nói trắng ra, đây là hình thức "bán đứng dân làm nô lệ cho ngoại nhân" sống chết mặc bây của bạo quyền cộng sản Việt Nam. Người công nhân xuất khẩu lao động không có quyền đòi hỏi bất cứ điều gì, kể cả quyền xin chủ nhân đối xử với họ như con người, chứ không phải thú vật...

Sau hơn 30 năm "Tiến nhanh, tiến mạnh, tiến lên xã hội chủ nghĩa" rồi chuyển sang "kinh tế thị trường theo định hướng xã hội chủ nghĩa. Bạo quyền cộng sản Việt Nam đã và đang đưa đất nước và dân tộc Việt Nam đến tận cùng của sự nghèo đói và lạc hậu. Vì vậy, phụ nữ Việt Nam đang đua nhau tìm cách thoát khỏi đời sống cơ cực, bất công và tương lai mù mịt ở trong nước bằng nhắm mắt lấy bừa chồng nước ngoài, bất kể họ mang quốc tịch nào, gây thành phong trào kết hôn với người nước ngoài để bỏ nước ra đi. Nhiều cô gái vị thành niên phải khai gian thêm tuổi với giấy tờ giả mạo. Hầu hết những cuộc hôn nhân dị tộc này đều qua trung gian, nên gây ra những cảnh éo le, lỡ khóc, lỡ cười vì chú rể là người bị bệnh tâm thần, bại liệt cả hai chân hoặc lớn tuổi hơn cả cha vợ. Trong nhiều trường hợp, người môi giới mang bản chất mua bán phụ nữ, họ trở thành những tên trùm điều khiển đường dây rao bán món hàng người với giá cao nhất. Trong đó, các nữ ứng cử viên phải diễn hành khỏa thân 100% cho các xì thủ Đài Loan, Hàn Quốc, Singapore...chọn vợ. Ông Nguyễn minh Triết đã lên tiếng mời tư bản Mỹ về Việt Nam đầu tư: "Việt Nam chúng

tôi có nhiều gái đẹp" giống như những tên ma cô chuyên bắt khách tại các động mại dâm ở Ngã Ba Chú Á hoặc Ngã Năm Chuồng Chó trước đây.

Mới đây, mục tử bà Trần Thị Mỹ Phượng cùng chồng là Tsai Hsein, người Đài Loan, đã khai trước vành móng ngựa đã bán 126 cô gái Việt Nam sang Mã Lai với giá 1.800 USD một cô. Toàn Tỉnh Hà Tây có 800 thiếu nữ nạn nhân của bọn buôn người. Một cặp uyên ương buôn người tên Trần Thị Tình và Phạm Thế Dân đã khai bán phụ nữ Việt Nam sang Trung Cộng với giá hữu nghị 1 triệu đồng mỗi cô gái Việt Nam (khoảng 80 USD). Và số cô dâu Việt Nam tại Trung Cộng ước tính vài ba trăm ngàn người.

Theo báo VNEXPRESS lên mạng ngày 12.7.2004, ông Ngô Kiến Quốc, Đại diện Văn Phòng Kinh Tế & Văn Hóa Đài Bắc tại Sài Gòn cho biết: "Dự tính trong 2 năm nữa, số cô dâu Việt Nam tại Đài Loan sẽ lên tới khoảng 100.000 người. Theo thống kê, tỷ lệ những cô dâu Việt Nam tại Đài Loan bị ngược đãi hành hạ chiếm khoảng 10%". Trên báo chí Đài Loan thường xuyên có nêu những trường hợp cô dâu đang bị ngược đãi, bạo hành ngày đêm. Không ít cô bị chồng trói tay, dán miệng, khiêng bán cho các động mại dâm. Có cô bị chồng dùng kim châm vào đầu ngón tay rồi nhúng vào nước muối, lấy ná thun bắn vào mí mắt và lấy dao cứa chằng chịt vào lưng, còn bị chồng dùng gậy đánh đập dã man vào lưng, đó thảm cảnh của cô Đoàn Nhật Linh. Sau 7 tháng liên tục bị hành hạ, cô gầy guộc chỉ còn da bọc xương. Thấy cô sắp chết nên bị chồng là Liu Cheng-Chi vất ra đường ở ngoại ô Đài Trung. May nhờ Cảnh Sát phát hiện kịp thời, đưa cô vào bệnh viện cứu cấp. Sau một năm điều trị và chăm sóc đặc biệt cô mới bình phục.

Hiện tượng gái Miền Tây đua nhau lấy chồng Đài Loan đã phải rung lên hồi chuông báo động. Nhiều cù lao nên thơ nằm giữa dòng sông Hậu như: Cù Lao Tân Lộc thuộc Huyện Thốt Nốt, Tỉnh Hậu Giang. Cù Lao Dung nằm ở hạ nguồn sông Hậu, Tỉnh Sóc Trăng đều mang một cái tên mới, tự nó đã bôi tro, trát trấu vào mặt giới lãnh đạo nhà nước cộng sản Việt Nam: "đảo đài loan". Ngoài 100.000 cô đã trở thành vợ của các đảng mày râu bên xứ Đài Loan và hiện tại mỗi năm có khoảng 12.000 chị em khác tiếp tục cất cánh bay đi về những phương trời xa lạ. Rõ ràng chánh quyền địa phương không lường trước được tình trạng này sẽ xảy ra:

Hậu quả trước mắt là tình trạng thiếu lao động nữ trầm trọng tại những khu vực này. Tại một xã ven sông Hậu có tới 95% trong hạn tuổi từ 18 đến 25 ra đi. Công ty chế biến cá xuất khẩu Cafatex vừa đầu tư 30 tỉ đồng xây dựng cơ sở mới, không tìm đâu ra lao động nữ để tuyển dụng. Một công ty may Tây Đô ở Ô Môn, Cần Thơ dự tính phải ra miền Trung tuyển nữ công nhân. Tại nông trường sông Hậu muốn tuyển 200 nữ lao động cũng không có.

Nếu phong trào gái Việt Nam đua nhau lấy chồng nước ngoài để mong đổi đời, không được chặn đứng kịp thời, sẽ gây nên hậu quả trầm trọng về lâu về dài. Dự đoán trong vài thập niên nữa, Việt Nam sẽ mất cân bằng dân số vì nạn "trao thừa, gái thiếu" như đã xảy ra tại Trung Cộng hiện nay. Biết đâu chừng đó, cha mẹ phải lận lội qua Cam Bốt, Lào tìm vợ cho con cũng không chừng ?

Một nỗi đau quốc nhục khác là hình ảnh phụ nữ và trẻ em Việt Nam bị coi như một món hàng trên trang Web Ebay, một địa chỉ bán đấu giá đủ loại hàng trên thế giới vào ngày 2. 3.2004. Trong khi đó Đài Truyền Hình NBC đã trình chiếu một phóng sự về tệ nạn buôn bán trẻ em Việt Nam trong một động mại dâm tại khu đèn đỏ Toul Kork, Nam Vang mà có một em bé chỉ mới lên 5, 6 tuổi đã làm chấn động lương tâm nhân loại.

Kết Luận:

Thế nhưng, một số Việt Kiều Mỹ hình như quên hết tội ác của bạo quyền cộng sản Việt Nam đối với Dân Tộc, lại mon men trở về nước để ném lại vài độc chiêu của người cộng sản. Nói theo danh từ y học, bọn cộng sản Việt Nam có bệnh "sadism", càng hành hạ người khác càng khoái lạc và Việt Kiều Mỹ có chứng bệnh nan y

"masochisme" càng bị hành hạ thì càng sướng rên lên, nên cứ đâm đầu về Việt Nam cho bọn chúng mặc sức hành lạc và moi đô la...

PHẦN III

Chờ xem kỳ tới